

*Міністерство освіти і науки України
Полтавська державна аграрна академія*

Кафедра підприємництва і права

МАТЕРІАЛИ

X студентської наукової конференції

«Актуальні проблеми права»

5 грудня 2017 р.

Полтава - 2017

Відповідальна за проведення конференції:

Козаченко Ю.А. – доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії

Збірник студентських наукових праць за результатами X студентської наукової конференції «Актуальні проблеми права». – Полтава: ПДАА, 2017. – 57 с.

У збірнику надруковано наукові праці здобувачів вищої освіти факультету агротехнологій та екології і факультету економіки та менеджменту Полтавської державної аграрної академії. Відповідальність за зміст і редакцію наукових праць несуть її автори. Для бакалаврів, спеціалістів та магістрів вищих навчальних закладів освіти.

Юренко М., здобувач вищої освіти
спеціальності «Право», група 11
Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
підприємництва і права Козаченко Ю.А.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ: НЕОБХІДНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Протягом усього періоду розвитку незалежної України відбувається процес пошуку оптимальної моделі її державного устрою.

За роки незалежності наша держава зробила значні кроки на шляху ствердження та конституційного впровадження основ місцевого самоврядування. Відбулися не лише трансформація місцевої влади, а й зміна суспільних поглядів на роль та місце місцевого самоврядування в утвердженні України як демократичної держави. Проте існує ряд проблем. Вони зумовлені відсутністю достатнього власного історичного досвіду децентралізації державної влади та правового регулювання питань місцевого самоврядування, неготовності більшої частини нашого суспільства до сприйняття таких базових положень місцевої самоврядності, як автономність від державного втручання та самостійність у вирішенні питань місцевого життя за наявності та можливості формування необхідного фінансування.

Україна переходить до нового етапу місцевого і регіонального розвитку: перенесення адміністративної реформи на регіональний, місцевий рівень, впровадження державної регіональної політики на засадах: децентралізації державного управління; деконцентрації владних повноважень; субсидіарності; партнерських відносин між місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування; міжсекторного співробітництва між місцевою владою, громадськими організаціями, представниками бізнесових кіл; проведення публічної, прозорої політики місцевого і регіонального розвитку.

Усвідомлюючи серйозність зазначених проблем, вчені різних галузей науки, представники органів державної влади і місцевого самоврядування займалися їх теоретичною розробкою і практичним вирішенням. В контексті державного управління питаннями розробки нормативно-правових засад місцевого самоврядування займалися В.Шаповал, Г.Цветкова, М.Пухтинський, проблемами кадрового і наукового забезпечення регіонального розвитку В.Луговий, В.Князєв, організації місцевого управління Ю.Лебединський, В.Вакуленко, О.Ігнатенко тощо. Вагомих зусиль становленню та розвитку місцевого самоврядування в Україні доклали управлінці-практики В.Удовиченко, Л.Шремф, М.Павлов, А.Толстоухов. В їхніх наукових розробках здійснюється аналіз політико-правових засад місцевого самоврядування, досліджуються проблеми взаємодії місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, розвитку останнього в контексті проведення адміністративної-територіальної реформи, становлення громадянського суспільства в Україні.

У центрі уваги нашого дослідження – проблема становлення місцевого самоврядування як важливого елемента всієї системи управління держави в умовах розбудови незалежної демократичної України. Аналіз досліджуваної проблеми актуалізується необхідністю вдосконалення теорії і практики сучасного державотворення, викликаного трансформаціями у політичній системі суспільства, проведенням адміністративно-територіальних, регіональних реформ, впровадженням конструктивного соціального партнерства між центром і територіями.

Реформування управління на місцях доцільно провести за такою схемою:

- створити умови для того, щоб більшість проблем громадян можна було вирішити на рівні територіальної громади;
- істотно розширити повноваження обласної і районної рад, віднести до компетенції вирішення у спільних інтересах територіальних громад питань місцевого значення, вирішення яких безпосередньо територіальними громадами не може бути належним чином фінансово та матеріально забезпечене, зокрема, виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля тощо;
- утворити виконавчі органи обласної та районної рад, які реалізовуватимуть самоврядні та делеговані повноваження з вирішення питань регіонального значення;
- обласним державним адміністраціям надати виключно компетенцію державного контролю за дотриманням чинного законодавства, координацію діяльності регіональних структур подвійного підпорядкування, контролю за ефективним використанням коштів державного бюджету. Делеговані функції державних адміністрацій передати відповідним виконавчим органам самоврядування.

Отже, реформа місцевого самоврядування сучасної України – це природне відродження усталених історичних витоків і традицій, поступальний рух до світових стандартів, свідчення відповідної еволюції, показник готовності держави поступатися командно-адміністративними методами управління, а також вияв зрілості громадян, спроможних усвідомлено взяти на себе повноту влади на місцях і відповідальність за вирішення місцевих справ. Без утвердження самоврядності не може бути мови про демократичну, правову державу, громадянське суспільство.

Бібліографічний список:

1. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. –1997. – №24. – Ст. 170.
2. Гелей С.Д. Політологія: Навч. посіб.: 8-ме вид. перероб. та доп. /. С. Д. Гелей, С. М. Рутар – К. : «Центр учбової літератури», 2012. – 348 с.
3. Новіков Б.В., Сініок Г.Ф., Круш П.В. Основи адміністративного менеджменту: Навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 560 с.

ЗМІСТ

Бибко О.	Співвідношення понять «конституція», «конституціоналізм», «конституційне право»	3
Бігдан Є.	Банкрутство підприємств та їх санація	5
Дудко А.	Акціонерні товариства: історичні та правові аспекти	8
Жванко Є.	Особливості доказування в господарському процесі	10
Кібальник Я.	Значення конституційних принципів для забезпечення прав людини	12
Коваленко Д.	Право на життя і медична діяльність: проблеми співвідношення	15
Кондра А.	Правова природа і значення рішень Конституційного Суду України	18
Костенко А.	Штрафні санкції в господарському праві України	20
Любарець С.	Корпоративні права: поняття, зміст та основні функції	22
Мирошник В.	Поняття господарсько-правової відповідальності в законодавстві України	25
Міняйло К.	Конституційна реформа та доступ до справедливого правосуддя	27
Ноженко Ю.	Штрафні санкції за порушення трудової дисципліни: правомірність застосування	30
Онищенко Т.	Дозвільна система у сфері господарської діяльності	32
Руденко О.	Ліквідаційна процедура у справі про банкрутство	35
Рудь А.	Реалізація пасивного виборчого права громадянами України: актуальні питання	37
Сергієнко В.	Сутність та види маркетингових стратегій	39
Тарасенко Ю.	Актуальні питання розмежування компетенції між господарськими та адміністративними судами	41
Ткаченко Н.	Недоліки та переваги третейського розгляду спорів в Україні	44
Черниш І.	Місцевий референдум як форма безпосередньої демократії	47
Чорна А.	Економічні права людини і громадянина: конституційні гарантії	49
Юренко М.	Місцеве самоврядування: необхідність реформування та перспективи розвитку	52
Якубенко О.	Електронні носії як докази в господарському процесі	54